

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 1344

din 15 Decembrie 2010

Cu nota nr. 29799/1154/DRUO/32093/ST/2010 Direcția resurse umane și organizare – Serviciul resurse umane pentru instanțele judecătorești a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de către domnul Măniguțiu Nicolae, de eliberare din funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și continuarea activității la Curtea de Apel Alba Iulia.

Prin cererea înregistrată sub numărul de mai sus, domnul Măniguțiu Nicolae, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ, a solicitat eliberarea din această funcție, începând cu data de 01.04.2011 și continuarea activității la Curtea de Apel Alba Iulia (cu păstrarea gradului profesional dobândit în ierarhia instanțelor), cu aceeași dată, pe postul vacant de la Secția de contencios administrativ și fiscal la data formulării cererii de la această instanță.

În cuprinsul acestei cereri se arată următoarele:

Domnul judecător a fost promovat la Înalta Curte de Casație și Justiție începând cu data 1 ianuarie 2006.

Art. 101 alin. 2 din Legea 303/2004, în forma inițială, prevedea că judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile, își păstrează gradul dobândit în

ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

Ulterior intrării în vigoare a acestei dispoziții legale, prin Hotărârea nr. 216/17.11.2004, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a numit în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu inamovibilitate până la data pensionării, un număr de 101 judecători ai fostei Curți Supreme de Justiție, astfel că ipoteza expirării „mandatului pentru care au fost numiți” din conținutul art. 101 alin. 2 nu mai poate avea incidență.

Totodată, urmare a modificărilor aduse Legii nr. 303/2004 prin Legea nr. 247/2005, art. 101 alin. 2 a rămas în vigoare, cu toate că la acea dată la Înalta Curte de Casație și Justiție funcționau doar judecători inamovibili, însă urmare a renumerotării textelor a devenit art. 102 alin.1.

Din interpretarea logică și cronologică a textului de lege menționat rezultă că acesta nu are caracterul unei dispoziții tranzitorii, astfel că, la încetarea din motive neimputabile a activității de judecător la instanța supremă, au dreptul să opteze pentru oricare din funcțiile menționate și judecătorii inamovibili ai Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu doar cei care au avut un mandat limitat la 6 ani.

Totodată, se mai menționează că prezenta cerere este susceptibilă de calificare, prin prisma efectelor pe care le produce, ca reprezentând o solicitare de transfer, dar un transfer atipic, sui generis, obligatoriu, deoarece este aplicabil numai judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție eliberați din această funcție din motive neimputabile și pe de altă parte limitează atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii numai la verificarea condițiilor prevăzute de art. 102 alin. 1, fără a putea fi avute în vedere criteriile prevăzute de art. 3 din Regulamentul privind transferul, aprobat prin Hotărârea nr. 193/2006 a Plenului, cu modificările și completările ulterioare.

În aceste condiții, se mai arată faptul că prezenta cerere are prioritate față de orice cerere de transfer sau de valorificare a rezultatelor concursului de promovare în funcții de execuție.

Cu privire la incidența dispozițiilor art. 101 alin. (2) din Legea nr. 303/2004

privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma inițială, care prevedeau că judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile, își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen, Secția pentru judecători apreciază că, în speță, acestea nu sunt aplicabile, pentru următoarele motive:

În conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 56/1993 privind Curtea Supremă de Justiție, abrogat prin Legea 303/2004, în vigoare începând cu data de 28.09.2004, judecătorii Curții Supreme de Justiție erau numiți în această funcție pe o perioadă de 6 ani.

În aceste condiții, art.101 din forma inițială a Legii 303/2004 (act normativ care a abrogat o parte din prevederile Legii nr. 56/1993, reglementând astfel statutul judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție), prevedea următoarele:

1) Judecătorii în funcție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție își continuă activitatea până la data expirării mandatului pentru care au fost numiți.

2) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile, își păstrează gradul dobândit în ierarhie și pot ocupa o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și pot reveni pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau pot opta pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen.

Aceste dispoziții erau incluse în capitolul „Dispoziții tranzitorii și finale” al Legii nr. 303/2004.

Prin Hotărârea nr. 216/17.11.2004 a Consiliului Superior al Magistraturii au fost numiți în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu inamovibilitate până la data pensionării, toți judecătorii în funcție ai Curții Supreme de Justiție de la acel Moment (mai puțin cei care împliniseră vârsta maximă prevăzută de lege pentru menținerea în funcție).

Ulterior modificărilor succesive aduse Legii nr. 303/2004, textul menționat a fost păstrat cu același conținut, fiind însă renumerotat, ocazie cu care a devenit art. 102, dar se regăsește în același capitol al legii.

Fiind calificate de lege ca dispoziții tranzitorii și referindu-se la o categorie de judecători, respectiv cei numiți pe o durată limitată, care nu mai este prevăzută de Legea 303/2004, Secția pentru judecători apreciază că nu se poate recunoaște acestor prevederi un alt caracter decât acela de prevederi tranzitorii de la o reglementare la alta.

Prin urmare, dispozițiile menționate au fost aplicabile numai acelor judecători care au fost numiți la Înalta Curte de Casație și Justiție pe durată determinată, sub imperiul Legii nr. 56/1993 și nu se aplică celor promovați la această instanță în temeiul prevederilor Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în această din urmă situație aflându-se și domnul judecător.

În aceste condiții, se pune problema dacă transferul unui judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție este admisibil.

Cu privire la acest aspect, Secția pentru judecători apreciază ca fiind posibil transferul unui judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție, având în vedere următoarele argumente:

Potrivit art. 60 din Legea 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, transferul judecătorilor de la o instanță la altă instanță se aprobă, la cererea celor în cauză, de Consiliul Superior al Magistraturii.

Acest act normativ nu cuprinde prevederi speciale privind transferul judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Având în vedere acest aspect, precum și faptul că Legea 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează statutul judecătorilor, inclusiv al celor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, iar art. 60 nu distinge cu privire la categoria judecătorilor care intră sub incidența sa, secția apreciază că este aplicabil tuturor judecătorilor al căror statut îl prevede actul normativ în cauză, deci inclusiv celor de la instanța supremă.

Astfel, întrucât un judecător a fost promovat la Înalta Curte de Casație și Justiție acesta poate să funcționeze și la o instanță inferioară, cu păstrarea gradului profesional

dobândit în ierarhie.

Fiind admisibil, transferul în cauză intră sub incidența prevederilor Regulamentului privind transferul și detașarea judecătorilor și procurorilor, delegarea judecătorilor, numirea judecătorilor și procurorilor în alte funcții de conducere, precum și numirea judecătorilor în funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător, aprobat prin Hotărârea nr. 193/2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, astfel că nu este necesară eliberarea din funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de cele expuse, în conformitate cu prevederile art. 40 lit. i) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admisibilitatea transferului la o instanță ierarhic inferioară a unui judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.2 – Prezenta hotărâre se comunică Direcției resurse umane și organizare, conform legii.

Data în București, la data de 15 Decembrie 2010

Președinte,

Judecător Florica BEJINARU

